

A dorani varázslóbot

Északi varázslórendek - Doran

A hagyományok értelmét kutatni felesleges, éppen olyan, mint azon gondolkodni, hogy miért gyökerekkel kapaszkodik a fa az életet adó földre. A tudás végtelenségét olykor elhomályosíthatja az emberi elme fátyla, de a hagyományok ápolásával a lehetőséget őrizzük, hogy a fátyol mögé pillantva feltáruhasson az univerzum igazságainak egésze.

Észak varázslórendjei igen nagy jelentőséget tulajdonítanak a varázslóbotoknak, nemcsak hatalmuk szimbóluma, de legtöbb esetben forrása és támogatója is. Most induló sorozatunkban bemutatjuk, miképp viszonyulnak a varázslók botjaikhoz, hogyan tesznek rá szert, és miféle hatalmat birtokolnak általa.

Elsőként Dorannal foglalkozunk: itt őrizték meg legtisztábban azokat a hagyományokat, melyek a botokhoz fűződnek, s e hagyományok változatlanul fennmaradtak az évezredek folyamán.

A varázslóbotokhoz fűződő misztériumok kialakulását a Hatodkor kezdetén kell keresnünk. Ekkor kezdett összefonódni a mágia gyakorlásának művészete a szakrális tudományokkal, s néhány évszázadon keresztül még a legtisztább természeti mágiát űzők is felsőbb hatalmak segítségéhez folyamodtak, hogy szertartásaik sikerrel járjanak, s hogy megőrizhessék elméjük tisztaságát.

Hosszú időnek kellett eltelnie, hogy ismét tisztán különváljon a mágia a szakrális tudományoktól, és levetkezze mindazokat a rítusokat, melyeknek egykor volt gyakorlati haszna megszűnt. Tény azonban, hogy e rítusok egy része - a valóban hasznosak - megmaradt, átalakult, és hagyománnyá vált. Doran varázslói a mágia különböző ágai mellett nagy hangsúlyt fektetnek e hagyományok megőrzésére, és jó néhány igazán nagy tudású, tehetséges varázsló fordította egész életét arra, hogy megfejtse a hagyományok mögött rejlő misztériumokat.

Efféle hagyománya varázslóbotok megszerzése, birtoklása és használata is. Lássuk azonban, mit jelent egy dorani varázsló számára a botja!

Egyfelől - s ez a legnyilvánvalóbb - a hovatartozás szimbóluma, és hatalmának jelképe. Másrésztől azonban tudása és képességei használatának elválaszthatatlan eszköze, mely ha elvész vagy megsemmisül, a legnagyobb katasztrófa, ami egy dorani varázslót érhet.

A botot nem a varázsló választja ki, még csak nem is mestereitől kapja. Varázsló csak akkor lehet valakiből, ha a Sors kereke úgy hozza - ha valaki nem varázslónak születik, tehet bármit, sosem lehet dorani varázsló, és sosem lehet botja. Épp a bot megléte az, ami legkönnyebben és legegyszerűbben

megmutatja, hogy valaki varázslónak született vagy sem.

Úgy tartják, hogy a bot együtt születik a varázslóval, s halálakor együtt pusztul vele. A dorani iskolákban az első öt eltöltött esztendő a mágia alapjainak, történetének, a pszi tudományának és a hagyományok tanulmányozásával telik. Ez idő alatt kell megtalálnia a tanulónak saját botját. A bot általában a hosszás meditációk alatt jelentkezik, néha azonban a tanuló álmában jelenik meg.

A bot valójában élőlénynek tekinthető, rendelkezik asztrál-, mentál- és fizikai testtel is. Igazából mégsem saját egyéniséggel vagy sorssal rendelkező lény, hanem a varázsló egy darabja. Amikor a varázsló megszületik, lényéből egy darab (tehát asztráljának, mentáljának és fizikai testének bizonyos része) nem az emberi testben ölt formát, hanem a botban. Ezért van az, hogy azok a tanulók; akik még nem találtak rá a botjukra, állandó hiányérzettel küszködnek, úgy érzik, mások, mint a többiek, nem találják helyüket a világban, s ez hajtóerőként is működik.

Játéktechnikailag ez a következőképpen néz ki:

Amíg a varázslótanonc rá nem talál a botjára, s el nem végzi a Bot rituáléját, addig bizonyos értékei kevesebbek a kidobottnál. Azt, hogy mely értékek ezek, és mennyivel kevesebbek, az alábbi táblázat szerint kerül meghatározásra. Különleges esetben, a bot megtalálása után az értékek nemcsak az eredetileg kidobott értékekre állnak vissz, hanem annál nagyobbak is lehetnek.

Dobás	Képesség(ek)	Mínusz érték	Plusz érték
01-07	A,I,F	-3,-4,-2	-,+1,-
08-15	A, I, -	-1,-2,-	-,-,-
15-34	A,I,F	-1,-1,-1	-,-,-
35-48	A,I,F	-1,-2,-1	-,-,-
49-50	A, I, -	-4,-4,-	+1,+1,-
51-75	A,I,F	-2,-2,-2	-,-,-
76-82	-, I, F	-, -3,-2	-,-,-
83-88	A, -, F	-1,-,-3	-,-,-
89-91	A,I,F	-4,-3,-1	+1,-,-
92-98	A,I,F	-3,-3,-3	+1,-,-
99-00	A,I,F	-2,-3,-3	-,+1,-

A = Asztrál, I = Intelligencia, F (fizikum) = Erő, Gyorsaság, Egészség, Állóképesség

(mindegyikre vonatkozik). A Mínusz érték, amennyit a kidobott értékből le kell vonni, a ”-” esetén nincs levonandó az adott tulajdonságból, a Plusz érték, amennyit a bot megtalálása és a Bot rituáléjának elvégzése után hozzá lehet adni a képesség kidobott értékéhez.

Játéktechnikailag ez csak abban (az általam igencsak javasolt esetben) jelent hátrányt, ha a varázsló karaktert egészen kis korában kezdjük játszani, s a játék kiterjed a varázsló tanuló éveire is. A nagyobbik problémát természetesen az okozza, ha a varázsló már felnőtt, beavatott korában veszíti el valamilyen okból a botját, hisz a bot elvesztésével elveszíti mindazokat az értékeket, amelyekre a bot megtalálásakor szert tett (tehát az eredetileg kidobott értékek lecsökkennek, mintha még nem lenne meg a botja és természetesen a plusz értékek sem számítanak).

Amennyiben a bot a varázsló auráján kívül található egy napig, akkor az már a bot elvesztésének minősül, s az ezzel járó negatívumok életbe lépnek. Ha a varázsló ismét megszerzi a botját, újra el kell végeznie a Bot rituáléját (s előtte egy évet az aurájában kell tartania a bottot), hogy visszakapja elvesztett képességeit. Amíg nincs nála a botja, addig minden értékét újra kell számolnia a csökkent képességek alapján, ezért rögtön érthető, hogy miért katasztrofális a bot elvesztése: hisz nemcsak az életereje, fájdalomtűrése és harci értékei csökkennek, de könnyen előfordulhat, hogy képtelen pszit használni, és ezért varázsolni is.

Miután a bot jelentkezik a meditációk folyamán, vagy a tanonc álmában eleinte csak homályosan, rövid időre, majd egyre gyakrabban és egyre élesebben - a növendék elindul, hogy megtalálja a botját a való világban is. Az esetek túlnyomó többségében a bot a dorani varázslóiskolát körbevevő drakfa erdőben van (s ilyenkor könnyen meglelhető), ám előfordulhat - s ez különleges esetnek számít, de mindenképpen a nagyra hivatottság jele -, hogy valahol másutt keresendő.

Azt, hogy a bot merre van, a KM határozza meg. Amennyiben a bot plusz értéket is ad, célszerű valahová máshová mesélni a botot, hogy megszerzése ne legyen egyszerű.

Ha a bot nem a drakfa erdőben van a tanonc - persze hosszabb meditációban - előbb vagy utóbb megtudja pontos helyét, és elindulhat, hogy megszerezze. Ilyenkor a Vigyázók Rendjének hét lovagját adják mellé, hogy segítsék az úton, de ha különösen veszedelmes környékre kell indulnia, egyik mestere is elkíséri.

A botot a tanoncnak kell saját kezűleg levágnia; és azt egészen a Bot rituáléjáig nem érintheti más.

Ha mégis megtörténne, a bot - noha minden egyébben rendes botként fog működni - nem adja vissza az elvesztett képességeket. Talán mondanom sem kell, hogy egy dorani varázslónak egész élete folyamán csupán egyetlen botja lehet, s ha azt elveszti (vagy még a rituálé előtt más ér hozzá, s ezért a képességei csorbulnak) ebben az életében nem lesz új botja. A botot azonban, amíg a tanonc meg nem találja, véletlenül, vagy akár akaratlagosan, nem érintheti meg más. A bot megóvja magát: hihetetlen mágikus hatalmakat tud felszabadítani, ha a saját védelméről van szó.

Csak miután a tanonc levágta, vesz el e védekezési képessége, s csak utána fordulhat elő, hogy valaki - véletlenül vagy szándékosan - megfogja, és ezzel a képességeit csökkentse. A bot levágását követően a tanonc egy éven keresztül mindig az aurájában tartja a botot, s közben, ha akarja - és van erre művészi hajlama - faraghatja, a kívánt méretűre vághatja, díszítheti. Egyetlen megkötése van csupán ezzel kapcsolatban, a bot nem lehet rövidebb, mint a tanonc magassága a csípőjétől a földig, és nem lehet vékonyabb (átmérőjében), mint a tanonc gyűrűs- és kisujja együtt. Ez alatt az év alatt a bot még nem adja vissza a képességeket, de a kínzó hiányérzet megszűnik. Közben a tanulók megtanulják a Bot rituáléját.

A Bot rituáléja

A szertartást a bot levágását követően tartják meg, de csak akkor, ha egy éven keresztül a tanonc aurájában volt a bot. Ha

akár csak egy napra is kikerült az aurából, az egy évet újra kell kezdeni. A rituáléig a tanoncnak el kell döntenie, hogy Doran mely iskolájában kívánja folytatni tanulmányait a továbbiakban, s a mágia mely ága az, amelyre a leginkább támaszkodni kíván majd. A rituálé ennek függvényében lesz némiképp más.

A rituálé hajnalban kezdődik, és az egész napot igénybe veszi. A tanoncot egy külön szobába vezetik, és a rituálé végeztéig nem zavarják. A tanonc először meditálni kezd, és az addig megtanult technikával tágra nyitja Harmadik Szemét. Ekkor több mindent is megtud. Legelőször megtudja valódi nevét (nem azt, amit a szülei adtak neki), majd megismeri azokat a mozgatórugókat, melyek az eddigi élete folyamán arra felé hatottak, hogy varázslóként szülessen újjá. Így meglehetősen sok információnak kerül birtokába, melyek az előző életeire vonatkoznak, ám ez korántsem jelenti azt, hogy látja az összes eddigi életét, és birtokába kerülne az eddigi életnek tapasztalatainak.

A meditációt követően elvégzi a Megkötés szertartását, mely majdnem teljes egészében igénybe veszi a nap hátralévő részét. A szertartás végeztével a birtokába kerül minden eddig a botban szunnyadó képességének.

A szertartás végén, életében először, megtelik elméje manával, (ám ez a mana a rituálé végeztével szerte is foszlik) és megtapasztalja, hogy milyen a mágikus hatalmakat birtokolni.

A Bot rituáléjának befejeztével a tanonc nem tanonc többé, hanem Doran teljes jogú varázslója, noha varázsolni ekkor még nem tud. (A mágia használatának megtanulása, csak ezek után kezdődik.) A rituálé befejeztét követő éjszaka a Beavatás éjszakája, címe ezentúl nem tanonc vagy növendék, hanem beavatott. Kevés személyes holmiját átviszik a Beavatottak tornyába, s itt már (ha nem is túl nagy, de) külön szobát kap.

Ettől a naptól kezdve varázsló, igaz még öt hosszú, tanulással teli év vár rá, míg tudása alkalmassá teszi rá, hogy a mágiát használni is tudja.

A bot képességei

A bot mindenféleképpen ereklyének minősül, megsemmisíteni szinte lehetetlen. A mágia semmiféle formája nem hat rá, mindaddig, amíg a tulajdonosa él. Ekképpen fizikailag sem lehet kárt tenni benne: törhetetlen, éghetetlen.

Ugyanakkor tulajdonosa képes mágiát alkalmazni a botra, de ártani ő sem tud neki. A bot állandó empatis kapcsolatban áll tulajdonosával - távolságtól függetlenül -, ezért a tulajdonosa mindig pontosan tudja, hogy hol van a bot. A bot a varázsló hatalmának jelképe is, ezért a bot korlátlanul képes a varázsló valódi hatalmát kinyilvánítani, épp úgy, mint a pap a Hatalom szava c. varázslatával. A hatalom effajta kinyilvánítása ellen semmiféle mágia ellenállásnak nincs helye.

A bot mana tárolására is képes. Ezt a manát a varázsló bármikor szabadon felhasználhatja, ám csak külön, és nem csatolhatja saját manájához, tehát külön varázslatokat létrehozhat a bot manájából, de saját varázslata mana igényének kielégítéséhez nem használhatja.

A varázsló megteheti, hogy a bot manájából létrehoz egy varázslatot (természetesen e varázslat mana-pont igénye nem haladhatja meg a botban lévő mana-pontok számát), de nem teheti meg, hogy olyan varázslatot hozzon létre, melyre nincs elegendő mana-pontja, és a botból szeretné a többletet megszerezni.

A bot maximális mana-pontja

Összeadjuk az összes Mínusz értéket és (ha van) hozzáadjuk a Plusz értéket, amelyeket, a képességekből levon illetve hozzáad, s az így kapott számot megszorozzuk hárommal. A végeredmény a bot maximális mana-pontjainak száma.

Példa: ha a bot, (amíg a tanonc nem találta meg) elvesz 3 pontot az Asztrál képességből, 4-et az Intelligenciából és 2-t a Fizikai képességekből (ilyenkor nem számít, hogy több fizikai képességet is csökkent) és a Bot rituáléja után ad +1-et a Mentálhoz, akkor: $3+4+2+1=10 \cdot 3=30$, tehát a bot maximálisan 30 Mp tárolására képes. Ha azonban egy átlagos képességű botot veszünk alapul, amely mindhárom képességből (a fizikum esetén képesség csoportból) 1-et vesz el és nem ad a rituálé után plusz értéket, akkor: $1+1+1=3 \cdot 3=9$, azaz a bot maximálisan 9 Mp tárolására képes.

A bot azonban együtt fejlődik tulajdonosával, tehát ameddig a tulajdonos nem képes az elméjében annyi Mp-t tárolni, amennyi a bot maximuma, addig a bot sem lesz erre képes, s a botnak is annyi lesz a maximum, mint tulajdonosának.

A bot az elhasznált manát egy nap töltődés után, óránként egy Mp sebességgel kapja vissza,

azaz ha egy kilenc mana-pont tárolására képes bot kiürül, egy napig nem lesz manája, majd a nap leteltével kilenc óra múltán lesz megint a maximumon. (Ahhoz, hogy a bot töltődjön, nem kell teljesen kiürülnie.)

A bot nem alkalmas jelmágia feltöltésére, és csak olyan varázslat hozható létre a bot mana-pontjai segítségével, amilyen iskolát választott magának a tulajdonosa.

A fentiekből persze kiderül, hogy miért tartják magukat többre a dorani varázslók bármely más varázslónál. Akit Doran falai között avattak varázslóvá, az tudhatja magáról: nem véletlenül vagy okatlanul lett varázsló, hanem mert varázslónak született (hisz ha nem így lenne, nem talált volna a botjára, s nem avatták volna fel). Márpedig Doranban úgy tartják, óriási különbség van varázsló és varázsló között: aki nem az újjászületések során szerzett tapasztalatai és tudása alapján, a Sors akaratából, és eddigi életeinek küszködései eredményeképpen születik varázslónak, az igazán nem is lesz az sosem. Persze meg lehet tanulni a mágia használatát, és lehet valaki varázsló úgy is, hogy nem annak született, de az más. Úgy tartják: a különbség épp annyi, mint a tehetségesnek született és iskolában, tehetséges mestereknél csiszolódott énekes és az olyan énekes között, akinek tehetsége ugyan nincs, de énekelni megtanult. Mondják, a különbség bárki számára észrevehető. És a mágia gyakorlása éppúgy művészet, mint az éneklés - születni kell rá.

Pár szót még ejtenék azokról a tanoncokról, akik nem lelnek a botjukra. Őket - miután kiderült, hogy nem varázslónak születtek - különválasztják, és egy másfajta iskolában tanítják tovább. Belőlük, miképpen azokból a beavatottakból, akik elvesztették a botjukat, vagy még a rituálé előtt kárt szenvedett botok tulajdonosaiból lesznek Észak tudósai, bölcsei. A tanítás színvonala igen magas, a mágia elméleti tudásának egy részét is birtokolják, igaz, életük keserű kiábrándultságán csak nehezen és hosszú idő múltán képesek felülemelkedni.

Könnyebb a helyzetük azoknak, akik nem találtak botot, ők még nem varázslónak születtek, de tudhatják, a következő újjászületésben nagy esélyük van erre. Azok,

akik a rituálé előtt veszítették el botjuk azon képességét, hogy visszaadja nekik a tulajdonságaik hiányzó részét, ha e hiány nem gátolja meg őket abban, hogy a mágiát gyakorolják, akkor megtanulnak varázsolni, ám az igazi Beavatáson nem vehetnek részt, és vagy Doran szorgos tudósai közt találják meg helyüket, vagy Észak nemesei mellett válnak tanácsadóvá és udvari varázslóvá. Alig nehezebb azok dolga, akik már beavatottak voltak, és elveszítették botjukat (belőlük meglehetősen kevés van). Ők sosem szűnnek meg vágyakozni a botjuk és elveszett képességeik, hatalmuk után. Még ha megmaradt képességeik elegendőnek bizonyulnának is, hogy mágiát használjanak, sosem teszik meg. Mint mondják, az nem ugyanaz, s kisebb fájdalmat okoz

mágiát nem használni, mint használni azt, de a botjuk nélkül. Ők, ha már nem képesek a botjuk után kutatni, esetleg nincs értelme, tudóssá lesznek, leggyakrabban a mágiaelmélet tudósai, ám a törtétekbe belenyugodni nem képesek, életük hátralévő részét keserű hiányérzettel, mogorván öröme képtelenül élik le.

1995.11.

Szerző: Novák Csanád

Forrás: Rúna magazin II.évf./4.szám

Szerkesztette: Magyar Gergely